

gernes finansieringsbehov og økonomiske situation i øvrigt.

Det må imidlertid forventes, at mange pengeinstitutter formentlig vil afpasse lånenes løbetid med garantiperiodens løbetid, da der jo her er tale om lån til de økonomisk mest trængte landmænd.

Med henblik på at skabe bedre muligheder for, at disse landmænd kan optage længerevarende lån fra pengeinstitutterne og dermed udstrække tilbagebetalingstiden og den økonomiske belastning for ejendommen som følge af miljøinvesteringerne, indebærer ændringsforslaget, at garantiperioden udstrækkes til 15 år.

Til nr. 4

Med den hidtidige formulering af lovforslagets § 12 har det været formålet at fastsætte bestemmelser om støtte til gødningsopbevaringsanlæg, jfr. lovforslagets § 1, stk. 1, og at fastsætte en maksimumgrænse for støtte til sådanne anlæg.

Miljøministeriet er imidlertid blevet opmærksom på, at udformningen af § 12 også vil gælde for støtte, som udbetales efter bestemmelsen i § 1, stk. 2, hvilket ikke har været hensigten, idet der kan være behov for større fleksibilitet ved fastsættelse af nærmere regler om det maksimale støttebeløb til sådanne investeringer i andre anlæg med tilknytning til landbruget. Den foreslåede ændring åbner også mulighed for, at ejendomme kan få støtte til investeringer i sådanne andre anlæg, selv om de én gang har fået støtte til gødningsopbevaringsanlæg.

Til nr. 5

Lovforslagets hidtidige formulering af § 18 stemmer overens med den kreds af klageberettigede, som findes i love på miljøbeskyttelsesområdet, hvor afgørelser træffes af kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen blev derfor indsat for at skabe overensstemmelse med tilsvarende love, hvor kompetencen er overladt kommunalbestyrelsen.

De berørte organisationer har imidlertid henledt opmærksomheden på, at en nærmere vurdering af klagebestemmelsens karakter ikke tilsiger en så omfattende kreds af klageberettigede som ved egentlige miljøafgørelser.

Endvidere er det miljømæssige grundlag for afgørelse om støtte genstand for påklage for den samme kreds, der er nævnt i lovforslagets hidtidige formulering, i medfør af § 34 i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 15 af 24. januar 1986 om husdyrgødning og ensilage.

Det findes derfor overflødigt at skabe adgang til klage over selve støtteafgørelsen for andre end ansøgeren selv.

Dette stemmer også overens med bestemmelsen i den hidtidige miljøstøttelov.

Ændringsforslaget indebærer, at ansøgeren kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelse inden for klagefristen på 4 uger. Der findes ikke behov for, at kommunalbestyrelsens afgørelse om støtte har opsættende virkning indtil udløbet af klagefristen. Dette gælder også i de tilfælde, hvor ansøgeren påklager afgørelsen. Baggrunden herfor er, at de typer af afgørelser, som vil blive påklaget, vil være fuldstændige eller begrænsede afslag på støtte.

Det bør dog bemærkes, at påklage af en afgørelse om støtte kan føre til, at klagemyndigheden finder, at der helt eller delvis savnes grundlag for den af kommunalbestyrelsen truffene afgørelse om støtte. I sådanne tilfælde kan der derfor blive tale om, at klagemyndigheden fastsætter et mindre støttebeløb end det, hvorom kommunalbestyrelsen har givet tilsagn. I de tilfælde, hvor støtten allerede er udbetalt, inden klagefristen er udløbet, kan der rejses krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt støtte.

Endelig indebærer ændringsforslaget en administrativ og økonomisk lettelse for kommunerne.

Til nr. 6

Kommuner og amter har som led i den generelle varmeplanlægning lavet opgørelser over lokale ressourcer, herunder biogas, og er på nuværende tidspunkt i færd med at undersøge, hvor ressourcerne bedst kan anvendes under hensyntagen til at opnå den samlet set bedste samfundsøkonomi i varmforsyningen.

Igennem kommunernes og amternes varmeplanlægning er der konstateret et ressourcemæssigt grundlag for, at en betydelig del af varmforsyningen kan baseres på inden-